

skrevet langt flere Panteobligationer, end nu er Tilfældet, og Statskassen vil altsaa paa denne Maade faae en noget forøget Indtægt. Nu er det nemlig ikke sjældent, at man hjælper sig igjennem uden at skrive nye Panteobligationer — idetmindste er det Tilfældet i Provindserne, hvorledes man bærer sig ad heri Kjøbenhavn, kjender jeg ikke saa noie — man hjælper sig igjennem ved at udstede Reverser, de gjælde rigtignok ikke længere end i 9 Maaneder, men ved gjensidig Belvillie lempe begge Parter sig efter hinanden, og undertiden blive disse Reverser udstedte paa ustemplet Papir. Alt dette er af Frygt for den store Stempelafgift, Lovgivningen fordrer; men naar derimod en Mand, der maa laane Penge i sin Eiendom og derfor engang har udstedt en Panteobligation, dermed er færdig, naar der bliver fuldstændig Transportfrihed, saa troer jeg, at det ganske sikkert vil have tilfølg, at der vil blive kjøbt langt mere Stempelpapir af 1ste Klasse til at skrive Obligationer paa, end nu er Tilfældet.

Jeg har allerede tidligere fremhævet, og jeg maa aldeles henholde mig dertil, at det fortrinnsvis, naturligtvis ikke udelukkende, er den mindre formuende Klasse, som maa svare denne dyre Stempelafgift; dette er blevet modsagt her i Thinget, blandt andet af et æret Medlem, hos hvem man dog idetmindste maa forudsætte stor Sagkundskab med Hensyn til dette Forhold, nemlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (D. Müller). For at begrunde denne sin Mening udtalte han ved Sagens 1ste Behandling, at det ikke var Debitorerne, der maatte betale Stempelpapirafgiften ved Gjældsbreve, men at det derimod var Creditorerne, og hvergang et Gjælds brev blev transporteret, var det Creditorerne, der maatte betale Transportomkostningerne. Jeg maa tilstaae, at, medmindre Creditorerne her skulde være ganske overordentlig godmodige, har det forbausset mig her at høre en saadan Udtalelse; thi det Modsatte troer jeg er Tilfældet, idet jeg ikke kan skjønne Andet end, at det er klart beviist ved denne Sags 1ste Behandling af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at det

er Debitorerne, som maae bære Omkostningerne. Hertil kommer, at i samme Mandbræt, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds fremhævede dette, som han til at give mig Medhold, idet han sagde: „det er dog ikke mellem Creditorerne vi finde den uformuende Klasse“; nei, ganske rigtigt, det er mellem Debitorerne, altsaa deri ere vi enige, kun ikke deri, at det er Creditorerne, der maae betale Omkostningerne, men Debitorerne, de meest uformuende af de Uformuende. De, som kun laane paa en lille Part af deres Eiendom, f. Ex. kun $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$, deres Capitaler staae i Reglen faste i mange Aar, naar Creditor ikke absolut skal bruge Pengene; men de, der maae laane Meget paa deres Eiendom, f. Ex. $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$, deres Capitaler blive hyppig omsatte, og hvorledes skeer det? Det skeer som oftest derved, at Debitor henvender sig til Creditor og anmoder ham om at underskrive en Transport, som hiin først har kjøbt og betalt for at faae skreven, og naar Creditor gjør dette, ansees det for en Godhed af ham; det er som oftest en simpel Transport, der udfærdiges, idet Creditor kun meget nødig vil underskrive en skadesløs Transport; det er saaledes næsten altid Debitor, der maa betale Transportomkostningerne, saa at jeg ikke ret kan fatte den Paa-stand, at her er det Creditorerne, der ere saa gode at paatage sig Omkostningerne; var det Tilfældet, var det meget godt, men jeg tvivler stærkt derpaa.

Endnu skal jeg kun tilføie, medens jeg har Ordet, at jeg ikke ret kan troe, at den ærede Minister lægger nogen særdeles Vægt paa Ændringsforslaget; thi af den ærede Ministers Udtalelser ved Sagens tidligere Behandling have vi erfaret, at det egentlig ikke er Pengene, som den ærede Minister lægger Vægt paa, men at hans Modstand mod Lovforslaget hidrører derfra, at han ikke kan give mig Ret i, at det netop er den her foreslaaede Forandring, der først og fremmest bør foretages i Stempelpapirs Anordningen. Derfor altsaa det høitæredede Thing er enigt i, at man kan undvære de 3 Mk. pr. 100 Rd., kan man ogsaa undvære de 4 Mk.; For skjellen trøer jeg i ethvert Tilfælde vil blive opveiet derved, at, naar der